

Határozatok Tára

C-176/17. sz. ügy

**Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej
kontra
Mariusz Wawrzosek**

(a Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich I Wydział Cywilny [Lengyelország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – 93/13/EK irányelv – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – 2008/48/EK irányelv – Fogyasztói kölcsönszerződésből eredő kötelezettségek biztosítását szolgáló váltón alapuló fizetési meghagyásos eljárás”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (második tanács), 2018. szeptember 13.

1. *Fogyasztóvédelem – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – 93/13 irányelv – A nemzeti bíróság azon kötelezettsége, hogy az általa vizsgált szerződésben lévő tisztességtelen feltételt hivatalból észlelje – Terjedelem – Korlátok – Alkalmazhatatlanság a felülvizsgálatához szükséges ténybeli vagy jogi elemek hiányában*

(93/13 tanácsi irányelv, 7. cikk, (1) bekezdés)

2. *Fogyasztóvédelem – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – 93/13 irányelv – A tisztességtelen feltételek alkalmazásának megszüntetésére irányuló eszközök – A nemzeti bíróság általi hatékony felülvizsgálatot lehetővé tévő eljárási szabályok léte – Értékelési szempontok*

(Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 47. cikk; 93/13 tanácsi irányelv, 7. cikk, (1) bekezdés)

3. *Fogyasztóvédelem – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – 93/13 irányelv – A tisztességtelen feltételek alkalmazásának megszüntetésére irányuló eszközök – Fogyasztói kölcsönszerződésből eredő kötelezettségek biztosítását szolgáló váltón alapuló fizetési meghagyásos eljárás – A fogyasztói jogok tiszteletben tartásának biztosítását lehetővé tévő eljárási szabályok szükségessége*

(93/13 tanácsi irányelv, 7. cikk, (1) bekezdés)

1. Lásd a határozat szövegét.

(lásd: 42., 44. pont)

2. A hatékony jogorvoslathoz való jogot illetően meg kell állapítani, hogy a 93/13 irányelv 7. cikkének (1) bekezdéséből eredő olyan eljárási szabályok megállapítására vonatkozó kötelezettség, amelyek lehetővé teszik a jogalanyok 93/13 irányelvből eredő, a tisztességtelen feltételek alkalmazásával

szembeni jogai tiszteletben tartásának biztosítását, magában foglalja az Alapjogi Charta 47. cikkében is biztosított hatékony jogorvoslathoz való jog követelményét. A hatékony jogorvoslathoz való jognak egyaránt érvényesnek kell lennie az uniós jogra alapított keresetek elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróságok kijelölésére és az ilyen keresetekre vonatkozó eljárási szabályokra (lásd ebben az értelemben: 2018. május 31-i Sziber ítélet, C-483/16, EU:C:2018:367, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Amint azt a főtanácsnok az indítványának 77. pontjában megjegyezte, annak meghatározása érdekében, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló eljárás ellentétes-e a hatékony jogorvoslathoz való joggal, a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell határoznia – amint az a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik –, hogy a nemzeti jog által előírt, a felszólalási eljárásra vonatkozó szabályok nem vezetnek-e ahhoz a nem elhanyagolható veszélyhez, hogy a fogyasztó a szükséges jogorvoslattal nem él (lásd ebben az értelemben: 2012. június 14-i Banco Español de Crédito ítélet, C-618/10, EU:C:2012:349, 54. pont; 2013. március 14-i Aziz ítélet, C-415/11, EU:C:2013:164, 58. pont; 2016. február 18-i Finanzmadrid EFC ítélet, C-49/14, EU:C:2016:98, 52. pont). Az érintett szerződés feltételeinek esetlegesen tisztességtelen jellege hatékony vizsgálatának hiányában ugyanis nem lehet garantálni a 93/13 irányelv által biztosított jogok tiszteletben tartását (2017. december 7-i Banco Santander ítélet, C-598/15, EU:C:2017:945, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A fogyasztók számára hatékony jogorvoslathoz való jogot biztosító, megfelelő és hatékony eszközök között kell szerepelnie azon lehetőségnek, hogy észszerű eljárási feltételek mellett keresetet indítsanak vagy ellentmondás nyújtsanak be úgy, hogy a jogaik gyakorlása ne függjön olyan feltételektől, különösen pedig olyan határidőktől vagy költségektől, amelyek korlátozzák a 93/13 irányelv által garantált jogok gyakorlását (lásd ebben az értelemben: 2016. április 21-i Radlinger és Radlingerová ítélet, C-377/14, EU:C:2016:283, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

(lásd: 59., 61–63. pont)

3. A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan – az alapeljárásban szereplőhöz hasonló – nemzeti szabályozás, amely a fogyasztói hitelmegállapodásból eredő követelés biztosítását szolgáló jogszerű váltó alapján fizetési meghagyás kibocsátását teszi lehetővé, amikor a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem tárgyában eljáró bíróság nem rendelkezik jogosultsággal arra, hogy az e hitelmegállapodás feltételeinek esetlegesen tisztességtelen jellegét vizsgálja, amennyiben az e meghagyással szembeni ellentmondás benyújtásához való jog gyakorlásának szabályai nem teszik lehetővé annak biztosítását, hogy a fogyasztót ezen irányelv alapján megillető jogokat tiszteletben tartsák.

E tekintetben meg kell állapítani, hogy nem elhanyagolható annak a kockázata, hogy az érintett fogyasztók nem terjesztik elő a szükséges ellentmondást akár az erre vonatkozóan előírt különösen rövid határidő miatt, akár azért, mert a védekezéstől visszatartja őket a jogi lépésnek a vitatott összeghez viszonyított költsége, akár azért, mert nem ismerik a jogaikat vagy azok terjedelmét, vagy akár az eladó vagy szolgáltató által előterjesztett, fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem tartalmának korlátozottsága, és ezáltal a rendelkezésükre bocsátott információk hiányossága miatt (lásd ebben az értelemben: 2016. február 18-i Finanzmadrid EFC ítélet, C-49/14, EU:C:2016:98, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. június 21-i Aktiv Kapital Portfolio végzés, C-122/14, nem tették közzé, EU:C:2016:486, 37. pont). Ebből következik, hogy az olyan eljárási szabályok, mint amelyek az alapügyben szerepelnek, ilyen veszélyhez vezetnek, mivel a fogyasztótól megkövetelik a bírósági vizsgálatához szükséges tényeknek és bizonyítékoknak a fizetési meghagyás kézbesítésétől számított két héten belül történő előterjesztését, és a fogyasztót hátrányos helyzetbe hozza az eljárási költségek meghatározásának módja tekintetében.

(lásd: 69–71. pont és a rendelkező rész)